

[Lone Dybkjær]

I forlængelse af den diskussion, vi har haft om energiredegørelsen i dag, vil jeg sige, at vi selvfølgelig ikke altid er betaget af alle de bemyndigelser, vi giver energiministeren, og derfor vil vi også under udvalgsarbejdet se mere på, hvilke konkrete områder energiministeren tænker på. Hr. Niels Anker Kofoed kan have ret i, at det er vigtigt, at vi ikke bare blander stort og småt ind mellem hinanden og får en mærkning på nogle af de vigtige varer og ikke får lagt hele dette lovkompleks for had ved at tage fat på noget, som – alt taget i betragtning – energimæssigt ikke har så stor betydning.

Vi vil også under udvalgsarbejdet kigge lidt mere på de økonomiske spørgsmål. Det forekommer mig lidt utroligt, at det ikke får nævneværdigt udgiftsmæssige konsekvenser ud over lidt i forbindelse med den offentlige information. I så fald er det vel helt givet, at det kun kan skyldes, enten at man fra statslig side i forvejen bruger en hel del på det, eller også at man ikke har taget de private virksomheder med. At der ikke kommer nogen økonomiske konsekvenser i første omgang tror jeg ikke på, men jeg er enig i, at tingene i det lange løb kan tjene sig ind.

Fremskridtspartiets ordfører mente jo altså, at der overhovedet ikke var nogen problemer, at der var en hel del mærkning i forvejen, og at man i øvrigt kun købte ind efter udseende. Somme tider kan det jo være meget rart også at vide, hvad der er bag ved et udseende.

Waldorff (VS):

Jeg synes, det kan være lidt svært at vurdere, hvad dette her egentlig skal bruges til. Specielt er det ikke særlig klart for mig, i hvilken udstrækning det er afhængigt af de direktiver, som er gennemført i EF, og det hænger selvfølgelig sammen med, at jeg ikke kender disse direktiver. Men når der f.eks. står i bemærkningerne, at man ikke må foreskrive nogen mærkning af de omhandlede apparater, som ikke på alle måder er i overensstemmelse med rammedirektivet og de respektive anvendelsesdirektiver, så bliver det selvfølgelig interessant at se, hvad der faktisk står i dem, og i hvor vid udstrækning det faktisk lægger begrænsninger på de mærkninger, man kan lave herhjemme. Tilsvarende kan man spørge om, hvor langt

man kan gå i forhold til produkter, som der endnu ikke er lavet aftale om i EF. Jeg ved ikke, om der kan siges noget om det allerede nu.

I øvrigt havde jeg tænkt mig at sige, at dette forslag også noget kan bruges til at diskutere det overstyrede kasketsamfund, for det indeholder klart nogle statslige indblandinger i det private erhvervsliv og et forsøg på at påvirke forbrugsvalg, og det koster uden tvivl noget administration, og det betyder nogen regelgivning, men det har jeg i og for sig heller ikke så meget imod.

Det, der er interessant at diskutere, er, om det ville have betydet noget mere i retning af kasketsamfundet, hvis man i stedet havde sagt: lad os vælge den påbudsordning, som er effektiv, nemlig at fastsætte normer for energiforbruget, og så kunne man lade være med at nøjes med husholdningsapparater og opvarmningsapparater, man kunne også tage industrien med. Det ville have en langt større effekt. Det skulle ikke være noget med, at man i løbet af to år skulle udskifte alle eksisterende apparater på markedet, men at man gik ud fra, hvad der faktisk er teknologisk muligt i dag, og det er allerede i dag teknologisk muligt for mange apparaters vedkommende at nå ned på en halvering af elforbruget. Det ville betyde utrolig meget, hvis man fastsatte nogle regler om, at man f.eks. i løbet af en fem til ti års periode skulle opfylde dette normforbrug.

Så kan man sige, at det ville være at lægge urimelige bånd på industrien og alt det dér, som vi altid hører. Det har jeg for det første ikke noget særligt imod, og for det andet er det heller ikke rigtigt. Det viser sig jo faktisk, at når man tvinger industrien i den retning, finder de meget hurtigt ud af at rette sig ind efter det, og som miljøministeren plejer at sige: jeg er så glad for alle de regler, vi har på miljøområdet, for det øger eksporten!

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er positivt over for det foreliggende lovforslag. Det er rigtigt, at vi har fået et fald i energiforbruget både i 1980 og 1981, og det er også rigtigt, at yderligere besparelser på energiområdet er både tiltrængt og også vil forekomme; det er der slet ingen tvivl om. Vi tror, at dette lovforslag